

Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp
Tuần Báo Phát Triển Điện Năng

Điện thư: bientap.tbptdn@gmail.com Web: WWW.VOVINET.ORG

Tuần báo Điện Khí Phân Giải, dành riêng cho bạn đạo thực hành Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp

Số 1280 19 tháng 1 năm 2020

Tự Hành

*Tự hành tự tiến rất phân minh
Đời đạo song tu rõ tiến trình
Xây dựng chính mình năng tiến bước
Khai thông trí tuệ tự mình mình*

Lương Sĩ Hằng

*Phật cười nhắc nhở ý nhơn sanh
Thương Cha nhân dũng gắng tu hành
Dẹp bỏ trần tâm buông ý mã
Hòa trong một thức hướng về thanh*
Lương Sĩ Hằng

Mục Bé Tám 1993

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải toả uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đứng đắn thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,

Bé Tám

Phần câu hỏi của Mục Bé Tám dành cho buổi sinh hoạt tại thiền đường:

- 1) Lòng ham muốn của loài người đều muốn tự do tại sao?*
- 2) Người đời hay thường bị bệnh nan y là tại sao?*
- 3) Những người tự phát nguyện xuống tóc để có cơ hội tiếp tục tu học nửa chừng thay đổi lập trường thì sao?*
- 4) Bé có tội nghiệp cho những phần hồn không có lập trường dứt khoát không?*
- 5) Tại sao Bé khuyên mọi người nhịn nhục tối đa là sao?*
- 6) Cuộc sống của Bé được triển hạn để chờ những gì?*
- 7) Người thế gian học chữa bệnh cho người khác mà bệnh của chính mình không trị được tại sao?*

1)25-10-93

Hỏi: Lòng ham muốn của loài người đều muốn tự do tại sao?

Đáp: Thừa phần hồn luôn luôn muốn tự do và không bao giờ muốn bị giam hãm cho đến khi thức tâm tu học cũng muốn tự mình phát không ý lại đó là bản chất tinh tấn của phần hồn. Cho nên trên mặt đất thường thường gặp phải sự kích động và phản động không lối thoát. Cho nên Thánh Thần Tiên Phật cũng đều phải nhịn nhục mới thành. Càng nhịn nhục và hi sinh thì sẽ sáng suốt và phần hồn sẽ được thăng hoa thanh nhẹ.

Kệ:

*Tu thời được phước tăng gia độ
Giải khổ buồn vui chẳng tiến vô
Nhịn nhục trong lòng nêu đức tánh
Hành thông tự đạt niệ Nam Mô*

2) 26-10-93

Hỏi: Người đời hay thường bị bệnh nan y là tại sao?

Đáp: Thừa người đời thường bị bệnh nan y là tại tánh nóng thiếu trí tâm ác, luôn luôn nghĩ xấu chuyện người khác và không biết tu sửa và phát triển tâm từ bi, thiếu hạnh hi sinh và nhịn nhục, cuối cùng của nó là tự tạo uất khí gồm thành bệnh nan y, phần hồn phải chịu tội, vùng vẫy cho cách mấy đi nữa cũng không thoát khỏi hậu quả này.

Kệ:

*Không sửa không tu khó đổi thay
Tình Trời mở rộng chiếu hằng ngày
Chiếu cho muôn loại mà không tiến
Khó khổ tự gây mất dịp may*

3) 27-10-93

Hỏi: Những người tự phát nguyện xuống tóc để có cơ hội tiếp tục tu học nữa chừng thay đổi lập trường thì sao?

Đáp: Những người phát nguyện xuống tóc tiếp tục tự tu cho phần hồn thanh thoát ở tương lai, nửa chừng thay đổi, chứng minh rất rõ hành giả đã mất lập trường dứt khoát của tâm linh, hướng về tự ái tình đời đen bạc, tương lai phần hồn sẽ khổ và không bao giờ thanh thoát được, chỉ chạy theo lý luận của đời môi mà thôi.

Kệ:

*Tu tâm dứt khoát tin nơi đạo
Chẳng có hơn thua chẳng đổi màu
Vững chắc lập trường không sửa đổi
Phần hồn thanh nhẹ trở về mau*

4) 28-10-93

Hỏi: Bé có tội nghiệp cho những phần hồn không có lập trường dứt khoát không?

Đáp: Thưa Bé rất tội nghiệp cho những phần hồn bơ vơ và không có lập trường dứt khoát, vẫn còn lặn hụp trong bể khổ mà không hay.

Kệ:

*Thật lòng sẽ có dịp may tiến
Dứt khoát tâm tu vẫn sống yên
Trí độ chơn hành không tạo khổ
Phần hồn thanh nhẹ tự mình xuyên*

5) 29-10-93

Hỏi: Tại sao Bé khuyên mọi người nhịn nhục tối đa là sao?

Đáp: Thưa nhịn nhục tối đa mới có cơ hội mở thức hoà đồng, sẽ được tiến hóa nhanh hơn và đem lại hòa khí cho gia cang tốt đẹp, tự đẹp được cá tánh ngu si sống vui và hạnh phúc, ví như ánh sáng mặt Trời ban chiếu nơi nơi bất phân giàu nghèo, lợi lộc vô cùng, đẹp được sự tự ái chấp mê thì ánh sáng từ bi mới được bộc phát, cứu độ quần sanh.

Kệ:

*Minh tâm kiến tánh mới chơn hành
Nhịn nhục tối đa rõ hoá sanh
Chuyển tiến luân hồi không tái bản
Đốc lòng tu học trí càn khôn*

6) 30-10-93

Hỏi: Cuộc sống của Bé được triển hạn để chờ những gì?

Đáp: Thưa cuộc sống của Bé được triển hạn để chờ xem sự quyết tâm tiến hóa của bạn đạo thành đạt theo trình độ thực hành của chính họ, thì Bé sẽ được vui, lúc ấy Bé sẽ ra đi, không còn luyện tiếc nữa, Bé sẽ có cơ hội làm việc nơi xứ thanh nhẹ của chư Phật đồng hành trong thanh tịnh.

Kệ:

*Duyên lành tiến hóa trí tâm minh
Khổ cảnh tiêu tan chẳng bức mình
Xây dựng cơ đồ trong Phật Pháp
Từ bi sáng chói cõi vô tình*

7) 31-10-93

Hỏi: Người thế gian học chữa bệnh cho người khác mà bệnh của chính mình không trị được tại sao?

Đáp: Thừa năng y bất tự y, tức là có thể trị bệnh cho người khác, nhưng chính mình không trị được, phải nhờ người khác chữa trị, tức là có cơ hội thấy rõ luật nhơn quả do Trời định. Nạn là bệnh hoạn bất tự y, chỉ có Trời cứu thì mới triển hạn được. Ngược lại người tu thiền nhin nhục và tin tưởng Trời Phật thì nạn tai không có nhiều như người thường, tự hiểu rõ sự sống còn trên mặt đất do Trời định, thường xuyên thực hiện công phu tu học tức là tự cứu giúp tâm thân yên ổn.

Kệ:

*Tin Trời lại được sanh tồn tiến
Giải bỏ trần tâm lại bớt phiền
Giả cảnh trần gian là tạm bợ
Tu trì thanh nhẹ sống bình yên*

CÙNG ĐỌC THƠ ĐỨC THẦY

Tiền

*Tình đời đen bạc khó ghi,
Tiền thời hai lưỡi, tạo thi cánh đời.
Duyên lành tận độ không rời,
Nợ thời vay trả chẳng đời nào xong.
Vía thời chuyển hóa lòng vòng,
Hồn trong mê loạn khó mong được về.
Ly phân rạn nứt nhiều bề,
Tan tành từng mảnh, tạo mê tạo làm.
Mang mang sống chết bản thân,
Khổ đau nhiều cảnh khó phân đạo đời.
Trước sau khổ não khó rời,
Chật vật ích kỷ khó thời tiến thân.
Không tu ứ mật ứ gan,
Lại càng thêm khổ, chẳng bàn được chi.
Trường đời lồi cuốn dự thi,
Khổ thời cam chịu dự thi kỳ này.
Quyết tâm học hỏi theo Thầy,
Giữ tâm thanh tịnh, giải vây giải khờ.*

Lương Sĩ Hằng.

Tây Đức, 20-10-1989

TRÍCH BẢNG ĐỨC THẦY THUYẾT GIẢNG

Đoạn đường tu học (tiếptheo)

Montréal, ngày 29/5/1983

Khi không các bạn muốn nhảy vô làm thần thánh! Không được! Cho nên chúng ta đã tu nhiều kiếp! Cho nên nhiều người bây giờ, ra học cũng làm trường đời, cũng buồn bả làm ăn mà tánh chất của họ tốt hơn những người mang danh tu! Người mang danh tu nhiều khi, nghĩa là không có cởi mở bằng một người đi buôn bán làm ăn mà tánh người ta lúc nào cũng vui. Người ta thấy cởi mở vì người ta đã có tu! Ngày nay học có một phần phước nhưng mà trong cái việc làm của họ thì họ làm như vậy nhưng mà lại họ vui vẻ. Mà trong cái vui vẻ đó lại có cái sự rộng rãi đối xử với khác hàng hay là bạn bè của họ này kia kia nọ! Thì mình thấy cái từ tâm của họ có ngay! Ngay trong thương trường họ cũng có từ tâm! Ngay trong giới chính trị cũng có từ tâm. Ngay trong giới quân sự cũng có từ tâm! Chớ không phải những giới đó không có từ tâm!

Cho nên chúng ta lại có cơ hội rất nhiều, đối ngoại, đối nội, để chúng ta thấy rõ ràng sự hành triển của mình đã đến đâu! Và đối với những người ở xung quanh chúng ta, chúng ta đã đến đâu! À cho nên đừng có cố chấp nói tôi người tu khác hơn người phàm! Không phải vậy! Các bạn tu là một chuyện, các bạn không chịu hành! Cho nên hiểu người tu nửa chừng rồi ma quỷ cũng nhập tự nhiên! Vì yếu mà bị nhập! Mà nếu ý chí các bạn mạnh không có bị nhập! Đức trọng quý thần kinh! Cái tâm các bạn tốt và làm những điều lành thì không bao giờ các bạn bị hết! Các bạn yếu hèn các bạn mới bị nhập! Đó! Cho nên khi mà chúng ta thấy rằng, một người tu đi tới giai đoạn đó bị nhập, chúng ta kiểm soát lại thấy, tánh chất của họ không phải là lương thiện!

Nhiều người họ nói tôi tu để tôi trả thù, để tôi xuất hồn được tôi trả thù! Tôi xuất hồn được tôi có thể đi ăn cướp lớn, làm một thằng ăn cướp lớn! Cái đó không nên! Nhiều người nghĩ như vậy! Để làm giàu, cũng có nữa! Chớ không phải là bước vô Vô Vi mà toàn hảo được!

Cho nên có nhiều người, nhiều giai cấp, bước vào vô vi tu nhưng mà rốt cuộc chưa bước vào được thêm vô vi là vậy! Cho nên vô vi nó không phải tu với một khối hay là một số tổ chức nhưng mà nó tu với mỗi cá nhân! Tôi đã nói cái pháp này truyền cho các bạn, các bạn giữ là pháp của bạn! Mà các bạn phải vun bồi ý chí tiến hóa, các bạn, các bạn mới thấy rằng vô vi ở trong bạn chứ không ngoài bạn! Thì lúc đó các bạn mới mở rộng đường ra học hỏi trong chu trình tiến hóa! Thì giới nào các bạn cũng không có chấp người ta nhưng mà người ta chứng ra người ta hấy rõ cái hay của đối phương, cái sáng suốt của đối phương! Mà chúng ta mở rộng đường để học hỏi!

Các bạn bước vào trong trường? Đại Học thì biết bao nhiêu chi tiết tổng quát để cho các bạn học! Từ lý từ tí, rồi các bạn mới tới! Có cái lợi có cái hại! Đó khi mà chúng ta thấy có cái lợi thì chúng ta còn có cái tham lam! Mà cái hại thì chúng ta học thành tài rồi chúng ta đi tiên người ta, lấy sự sáng suốt ra mưu lợi này kia kia nọ, cái quý tánh, ai cũng có cái đó! Mà bước qua rồi chúng ta càng ngày càng thấy rằng: sự sáng suốt của tôi có thể cung ứng sự sống cho tôi. Nhưng mà rốt cuộc tôi bị thất bại thì cái quý tánh đó nó tự nhiên nó diệt, vì nó quán thông! Nó thấy không có đúng, vậy nó phải trở về Thần Thánh, là nó trở về hộ nhập cứu độ, trong cái đoàn quân

của Thương Đế đã cứu độ chúng sanh, giúp đỡ mọi người ở trong cái thực hiện tình thương và đạo đức, mới trở nên một thánh nhơn tại thế! Rồi tự thức thì đó là để chi? Xây dựng niềm tin vì chúng ta thực hiện tình thương và đạo đức! Chúng ta thấy rằng luôn luôn nó có hiệu quả và không bao giờ bị tiêu diệt thì lúc đó chúng ta mới thấy rằng cái ý chí này nên vun bồi và sau khi chúng ta vun bồi chúng ta mới tiến lên được một lớp Tiên Phật! Đó, tiến lên, tiến lên, rồi từ đó chúng ta tin tưởng và chúng ta dòm thấy tôi đã từ cõi ma quỷ mà tôi trở về thần thánh, rồi tôi sẽ trở về Tiên Phật!

Đó, nó có từ giai đoạn một, chứ không phải khi không các bạn vô ngòi đó tu, nói tôi tu vô vi rồi tôi thành Phật! Sức mấy! Đâu có phải để gì mà thành Phật! Cho nên các bạn không có hi sinh và các bạn mới tôi nhảy vô cái đạo này để tôi thành Phật, rồi tôi ôm thêm một cái nặng! À! Tôi phải tu, tôi bước vô trong cái phương pháp này, để tôi giải lần những cái sự trược ô, những sự tăm tối của chính tôi! Tánh chất ma quỷ của tôi, tôi phải thấy rõ, sự xấu của tôi, tôi phải buông bỏ thì tôi mới trở lại cái thức sáng suốt được!

Cho nên các bạn tu, các bạn phải thấy rõ điều này là thấy ta đang ở chỗ yếu hèn! Thấy chúng ta ở chỗ ô trược và luôn luôn sự ô trược nó xâm nhiễm chúng ta! Chúng ta phải thấy rõ, nó muốn xâm chiếm phần sáng suốt của chúng ta để nó qui tụ thành âm binh của chính nó! Cho nên chúng ta phải thấy rõ điều này và tự giác và tự giữ lấy phần sáng suốt làm khí giới Tình thương và Đạo đức để đi lên!

Cho nên khi ở trong gia đình các bạn thấy nghĩa là anh chị em có một người tâm tốt thì bất cứ chuyện gì đưa đến thì nó giải thông hết! Mà có người tâm xấu thì việc có một chút mà nó vạch cho thiệt lớn! Nó nói phải vậy, phải vậy, phải vậy, để thắng đối phương! Đó! Là cái người đó làm sao phát triển được ! Nó càng ngày càng cuống cuống trong cái chỗ eo hẹp thay vì cởi mở! Còn nó có từ tâm thì khác! Cái chuyện gì đưa đến nó thấy không có gì quan trọng! Vì nó đã quán thông được rồi, nó thấy không có gì quan trọng! Nó thấy cái chuyện đó là có thể giải quyết, không phải là không có thể giải quyết!

Cho nên nhiều người đã chung đụng với thế nhân, có một gia cang để học hỏi rõ ràng chứ không phải là để hưởng thụ! Chúng ta không có hưởng thụ được một cái gì nhưng mà kỳ thật chúng ta học hỏi! Ngay huynh đệ tỉ muội trong gia đình cũng là có cơ hội học hỏi hết thấy! Mỗi người một tánh chất khác! Mỗi người, có người thì thấy nghĩa là tôi phải lập gia đình để tôi có sự sống, tôi phải cái này cái cái nọ, để cho tôi được có địa vị tại thế Nhưng rồi vì sao? Cái câu đó không có hỏi? Nếu mà hỏi để cuối cùng rồi chúng ta phải buông bỏ ra đi thì ta mới thấy rõ rằng chúng ta đến đây học rõ ràng! Chúng ta phải chấp nhận để học! Mà học thì bằng lòng học là con người luôn luôn vun bồi cái dũng chí! Nếu mà không bằng lòng học là con người đó không bao giờ biết giá trị của dũng chí mà vun bồi! *(còn tiếp)*

Đề tài suy gẫm

Giải Nghiệp?

Cái giải nghiệp người Việt Nam được thấy rõ hơn hết. Các bạn trước kia có tiền có bạc, có này, có kia, có nợ, bây giờ các bạn năm bảy người ở, mượn người này làm gì, mượn người kia làm gì, rồi thiếu nợ người ta đó, mà thiếu nợ đó là cái nghiệp, nó theo nó đòi hoài. Còn tiền bạc các bạn để một đồng đó, đâu có dám xài. Khi các bạn không dám xài tiền bạc, không làm chuyện phước đức thì các bạn là người là gì? Người giữ tiền. À, giữ tiền rồi nó kẹt vô trong cái nghiệp. Mà các bạn buông bỏ hết, bây giờ cái cơ hội này các bạn đi ra hai bàn tay không. Các bạn nhớ sự nghiệp hồi xưa thôi tôi chết cho rồi. Rồi từ cái ý tứ, cái ý tâm các bạn nghĩ cái chuyện chết không có phần đâu nữa. Tôi tuổi lớn rồi xin việc làm họ không cho, sống không nổi nữa. Ở chế độ này sống không nổi nữa, chỉ có tự tử chết thôi. Đó, rồi các bạn thấy không chúng ta thấy rõ ràng trước kia chúng ta tạo của cải mà chúng ta là người vợ của bây giờ mất của rồi chúng ta buồn nhưng mà chúng ta có tu rồi chúng ta mới thấy rõ, giải nghiệp. Của đâu có làm tôi mạnh được, tôi hiền, tôi sửa bộ óc tôi, tôi cho bộ óc tôi được nghĩ, tôi soi hồn, tôi khôi phục cái thần kinh nhẹ nhàng, tôi làm pháp luân tôi làm ngũ tạng tôi được khôi phục, ổn định. Tôi mới thấy rõ ràng một giấc mơ tôi đã từng dạy được nhiều người. Tôi không còn bận rộn về của cải nữa. Nếu mà hằng ngày tôi chỉ bận rộn sự phát triển của tâm linh của chính tôi, phải các bạn đã đổi từ của thế gian lên tới của thiên đàng, cái của trường cửu bất diệt và các bạn không mất được. Tâm các bạn không nghĩ chuyện mưu mô lừa gạt thiên hạ mà để làm giàu, không có chuyện đó, thì các bạn đã giải nghiệp rồi. Nhờ giải nghiệp, nhờ mất của mà chạy ra đây rồi tâm tư các bạn được tu, rồi các bạn mới thấy nhẹ nhàng, mà thấy nhẹ nhàng rồi mới kêu bằng giải được cái nghiệp chướng.

Trước kia các bạn có xe, có tiền, có bạc, có nhà, có cửa, có vợ, có con thì các bạn thấy tạo cái nghiệp. Ngày nay các bạn tu được rồi tôi thấy vợ bạn cũng không phải của bạn, bởi vì nó có sự sống, có sự sanh sự diệt của chính nó. Con bạn nữa, nó có sự sanh sự diệt mà chính nó có quyền quyết định. Tôi đây thể xác này cũng không phải của tôi, trong sanh có diệt. Vậy chứ tôi giữ cái gì đi? Tôi phải giữ cái sáng suốt.

Cho nên, tôi phải hướng thượng để tôi hóa giải thì cái nghiệp căn tôi đâu có còn. Còn nếu mà tôi làm con người tôi lo cho đứa này, lo cho đứa kia, lo cho đứa nợ vì mệt. Tôi khinh khi nó là tôi là người có lỗi, bởi vì nó có một ý chí tự động tấn thối do nó quyết định, mà tôi còn ôm lấy tới nó để tôi lo là tôi động rồi, mà chính bản thân tôi không tiến làm sao tôi lo cho người ta, tôi tạo thêm nghiệp. Bây giờ đây, tới đây các bạn đi ra mình ngồi đó bạn muốn lo lo không được, mà bạn có cái pháp tu thì bạn thấy rõ giải nghiệp. Còn không có pháp tu thế nào các bạn thấy rõ giải nghiệp? Mà thấy đau đớn vô cùng, khổ cực vô cùng, những kỷ niệm triền miên trong giấc ngủ, tôi không ổn, nhớ quê hương, nhớ người thương yêu, rồi lo cho thiên hạ, phải động không? Phải nghiệp không?

Giờ các bạn ý thức rõ là cái nghiệp là cái cục đó kéo mình, nó bắt mình phải suy nghĩ cái việc đó hoài. Đó là cái nghiệp, nghiệp đó khổ đó bạn. Mà bạn hết rồi bạn không suy nghĩ, bạn thấy tất cả mọi người đang là học viên của càn khôn vũ trụ thì nó sẽ tiến cho nó, chúng ta phải tiến cho chúng ta thì lúc đó các bạn thấy rõ Thượng Đế đã làm việc cho mọi người và các bạn rõ các bạn được giải nghiệp bằng cách nào và sẽ không còn nghiệp nữa (*Văn tự vô vi*)

THƠ BẠN ĐẠO

QUI-HỒI

Quay lại cái thân rở vĩa hồn
Từ bao ngàn kiếp đã bỏ quên
Bơi lội nổi trôi làm đủ thứ
Khóc cười vui khổ lẫn vẩn-vương.
Muốn ra khỏi chốn nơi hắt ám
Chỉ có **giác** thiền mới thoát thôi.
Nam mô niệm phật hư-vô
Quên hết nhân-duyên, đoạn thể trần
Từ bao ngàn kiếp nay thức giác
Thôi rồi, từ giả kiếp nhân-sinh.
Thả lỏng hư-vô rõ...trống không
Cái không - không nghĩ chẳng không bàn
Trí sáng, ý ngừng nơi thanh tịnh
Mầu-nhiệm, nam mô a di đà.

Las Vegas – 12 - 2012

Kính bái,

Lê thị Lệ Hoa

=====

XUÂN

Xuân về vui nhẹ - mừng xuân
Một năm thắng tiến, công phu vững-vàng
Đồng hành khỏe nhẹ an-khang
Nhẫn hòa, dũng chí kiên trì tiến lên
Sửa sai, sửa mãi, sửa hoài
Không còn sai sửa, trong ngoài sạch trong
Pháp tu khai phá,,lòng-vòng
Quy-hồi nội lực trực quang xuất thần

Còn thân nhờ thể Huyền-Kinh
Bỏ thân Thần Thức biết mình ở đâu
Cali 08/01/2020
Kính bái,
Lê thị Lệ Hoa

Khoảng Trống Không Gian

Ta không thể, lấp đầy khoảng trống
Khoảng trống kia, là điển mệnh mông
Mà ta vẫn thấy là không
Nhưng mà có điển trong không tràn đầy

Hành Pháp Luân, luyện khí mỗi ngày
Pháp Vô Vi, dạy thở thật hay
Tu hành thiền định mê say
Hiệp thông Trời Đất Thiên Thai ta về

Khoảng không gian, trong không mà có
Có con đường, Cha đã ban cho
Hãy vui đừng có âu lo
Thực hành tinh tấn Cha cho tam liều

Cho dù có, vô thường chợt đến
Ta có đường, về với bên trên
Kiên tâm thực hiện Đạo nền
Hiệp thông Trời Đất hoà trên thượng tầng

Ta đã có, dù che ba cõi
Của Thầy ta, ban chiếu sáng soi
Điển năng ban rải từng hồi
Tình thương bao phủ đơn côi chẳng còn

Hành Vô Vi, niềm tin kiên cố
Đời vô thường, dùng điển điểm tô
Trí tâm hoà với hư vô
Vui Đời tu Đạo tiến vô cỏi Trời

Thủy Bùi. Missouri 3/4/2019

Trình Độ Điển Quang

Trình độ điển quang, có từ đâu??
Từ Cha Mẹ Trời, tạo từ lâu
Chiếc hồn linh quang, ta xuống thế
Học hỏi trần gian, ta mong cầu

Mong cầu tu tiến, ta trở về
Qui tụ điển thanh, giải tâm mê
Cho hồn linh quang, càng sáng suốt
Hoà vào điển giới, ta về quê

Muốn được về quê, phải tu hành
Tu cho nội thức, càng thêm thanh
Trình độ điển quang, ta nâng cấp
Học hỏi không ngừng, cõi phù sanh

Hôm qua tu học, cùng chị anh
Học về điển quang, trực và thanh
Tìm hiểu từ trường, trong thân xác
Giúp ta tiến bước, trong tu hành

Mỗi người điều có, điển thanh quang
Trình độ điển quang, quý hơn vàng
Trình độ không thể, mua hay bán
Tự mình hành đạt, tâm phát quang

Phát quang tỏa sáng, giữa chân mây
Tập trung giữa trắng, tạo Thánh thai
Sáng ngời thanh điển, quanh bản thể
Ta tạo từ trường, một không hai

Từ quang lang tỏa, càng rộng xa
Giúp ta sáng suốt, cõi ta bà
Từ Bi khai mở, cùng Dũng, Trí
Chơn tâm thức giác, ta tiến xa

Trình độ điển quang, ta dựng xây
Mỗi ngày tu luyện, điển thanh đây
Quân bình thanh trực, trong tâm thức
Điển rút bộ đầu, tâm ngát ngây

Ngát ngây say sưa, ta tọa thiền
Xương sống thẳng đứng, ngời triền miên
Bất động sừng sững, như quả núi
Bất ẩn tam muội, tay nối liền

Ý trụ đỉnh đầu, niệm Phật đều
Điển rút nhẹ nhẹ, thấy phiêu phiêu
Mắt nhắm ngó thẳng, từ giữa trán
Tâm, Thân, Ý định, điển phát nhiều

Điển thanh qui hội, ngày càng nhiều
Trình độ điển năng, càng cao siêu
Thân tâm thanh nhẹ, điển nâng cấp
Hoà vào điển giới, học càng nhiều

Thủy Bùi Missouri 24/8/2016

=====

HƯỚNG TÂM CẦU NGUYỆN

Kính xin quý Bạn Đạo hướng tâm cầu nguyện cho bà dì của bạn đạo Bành thiếu My và Hương (Bình Dương), là cụ bà Đặng Khả sinh năm 1929, mất ngày 10-1-2020 nhằm ngày 16 tháng 12 năm Kỷ Hợi, hưởng thọ 91 tuổi tại Úc Châu được siêu thăng tịnh độ. Bạn đạo My và Hương đồng cảm ơn quý bạn đạo